

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklēsiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

X. Quomodo etiam Epiphanius Episcopus Cypri, dolis Theophili deceptus, Collecta Episcoporum Synodo adversus Origenis libros, Joannem ob eorum librorum lectionem reprehenderit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

μελέχων οὐκ ἐκάλυσε κοινωνίαν ἢ τῷ μυστη-
ρίῳ οὐκ ἔφη πρὸς διαγωγῆς μετέδωκεν
αὐτοῖς ἐν τέτοις καθεσώτῳ ἔργα
τῷ, ἥκει εἰς τὰς ἀκοὰς θεοφίλου λόγῳ
ψευδῆς, ὡς εἶη Ἰωάννης καὶ εἰς τὰ μυστήρια
δεξιὰ αὐτῶν, καὶ ἔτοιμῳ πρὸς τὸ ἐπι-
κρῆσαι αὐτοῖς καὶ παντοῖῳ ἐγένετο, ὅπως
ἀν μὴ μόνον εἶδῃ πρὸς δόσκορον καὶ ἰσιδωρον
ἀμύνη), ἀλλὰ καὶ Ἰωάννην καλενέγκη
τῶν ἄρτων διαπέμπε) ἐν κτ' πόλεις πρὸς εἶδῃ
ἐπισκόπους ἐπιστολὰς, κρύπτει μὴ τὸν αὐτῶν
σκοπὸν μόνον ἢ τοῖς ὀρθοῦς βιβλίοις δὴθεν
μεμφομένης οἷς πρὸς ἀθανάσιον μάρ-
τυσι τ' οἰκείας πίστεως, ἐν τοῖς κτ' ἀρειανῶν
λόγοις ἐχρησάτο πολλάκις.

A communion minime exclusit : sacro-
rum vero mysteriorum communionem
indulturum se negavit, antequam causa
cognita esset. Dum res in hoc statu es-
set, falsus rumor ad aures Theophili
perlatus est, Joannem eos ad sacra quo-
que mysteria admisisse, & ad opem illis
ferendam paratum esse. Quamobrem
Theophilus totus in hoc cœpit incum-
bere, ut non modo Dioscorum & Isido-
rum ulcisceretur, verum etiam Joannem
ex Episcopali sede dejiceret. Mittit igitur
Epistolas ad singularum civitatum Epi-
scopos, consilium quidem suum occul-
tans : palam vero in illis reprehendens
libros Origenis : quorum tamen testi-
monio diu ante illum Athanasius in ora-
tionibus contra Arianos, ad fidei suæ
confirmationem sæpenumero usus fue-
rat.

Κεφ. 6.

CAPUT X.

ὡς ἐπὶ τῷ ἰνῳ ἰνῳ ταῖς θεοφίλου ἀπάταις σωπαχθίς,
πρὸς αὐτὸν κατὰ τῶν ὀρθοῦς συζητημάτων, ἐπὶ τῶν ἐπι-
σκοπῶν ἐν τῇ κτίσει σωπαχθίς, Ἰωάννην διέμειψατο, καὶ
μὴ τῶν βιβλίοις ἀειχρῶς.

Quomodo etiam Epiphanius Episcopus Cy-
pri, dolis Theophili deceptus, collecta Epi-
scoporum Synodo adversus Origenis libros,
Joannem ob eorum librorum lectio-
nem reprehenderit.

Σπένδεται δὴ φιλίαν καὶ πρὸς ἐπιφά-
σιον τὸν κωνσταντίας τῆς κύπρου ἐπίσκο-
πον, πρὸς τὴν διαφερόμενῳ πρὸς αὐτόν
ἐμμέφειον καὶ ἐπιφανίῳ θεοφίλου, ὡς μι-
κρὰ φρονεῖν πρὸς θεῶν, ὅτι ἀνθρωπόμορ-
φον αὐτὸν εἶναι ἐνόμιζεν ἕως ἐν θεοφι-
λίῳ ἔχων πρὸς θεῶν, καὶ μεμφομένης τοῖς
ἀνθρωπόμορφον τὸ θεῖον νομιζέσθαι, διὰ τὴν
πρὸς ἑτέρας ἀπέχθειαν, ἠρεῖτο μὲν ἐν τῷ
φανερῷ ἀεὶ δόξαζεν φιλοποιεῖται δὲ τότε
τῷ ἐπιφάνιῳ, διαφερόμενῳ πρὸς αὐτόν,
ὡς ἐν μέλανοις ὁμοφρονήσας κατὰ τὴν
πρὸς θεῶν δόξαν αὐτῶν καὶ πρὸς ἀσκουάζει
συνιδὸν ποιῆσαι τῷ ἐν κύπρῳ ἐπισκόπων,
ἐπὶ τῷ διαβαλεῖν τὰ ὀρθοῦς βιβλία
ἐπιφάνιῳ δὲ δι' ὑπερβάλλουσαν εὐλα-
βίαν ἀποικίος ὡν τὸν τρόπον, ταχέως
ὑπερβίβησεν τῷ θεοφίλου γραμμάτων
καὶ κατὰ τὰς συνόδους τῶν ἐν τῇ νήσῳ ἐπι-
σκόπων, ἀπαγορεύει μὲν ἔναγκάσκειν τὰ
ὀρθοῦς βιβλία διαπέμπε) δὲ καὶ γράμ-
ματα πρὸς Ἰωάννην, πρὸς αὐτὸν ἀπέχεσθαι μὲν
τῶν ὀρθοῦς βιβλίων ἀναγνωσμάτων συνάγειν
ἢ αὐτὸν συνόδους, καὶ σύμψηφον κτ' τέτο

Amicitiam quoque redintegravit
cum Epiphanio Constantiæ Cyprî
Episcopo, à quo antea dissidebat. In-
simulaverat enim Theophilus Epiphani-
um, tanquam abjecte sentientem de
Deo, quem humana specie præditum es-
se arbitraretur. Cum ergo Theophilus
de Deo ita sentiret, eosque reprehende-
ret qui Deum humana figura præditum
esse censebant, præ odio tamen quo in
alios ferebatur, ea quæ sentiebat palam
abnegavit : inquit tunc amicitiam
cum Epiphanio, quo cum antea dissen-
tiebat, perinde ac si pœnitentia ductus
idem cum illo sentiret de Deo.
Episcoporum quoque Synodum in
Cypro ab eodem fieri curavit, qua
Origenis libri condemnarentur. Epi-
phanius vero ob singularem pietatem
summa morum simplicitate præditus,
Theophili literis facile inductus est.
Collectoque Episcoporum totius insu-
laris Concilio, lectionem librorum Ori-
genis prohibuit. Misit etiam literas ad
Joannem Episcopum, quibus eum hor-
tabatur ut & ipse à legendis Origenis
libris abstineret, & convocata Synodo
Episcoporum suorum, idem cum ipso
R. r. ij

decerneret. Theophilus itaq; cum Epiphanium pietatis nomine celeberrimum in suam sententiam pertraxisset, rem sibi ex voto succedere animadvertens, sumpta majore fiducia plures Episcopos convocavit: & libros Origenis qui ante ducentos ferme annos mortem oppetierat, eadem qua Epiphanius condemnationis sententia percussit: non quòd revera id agendum sibi proposuisset, sed ut Dioscorum fratresque ejus ulcisceretur. Verum Joannes ea quæ tum ab Epiphanio, tum ab ipso Theophilo significata fuerant parvipendens, doctrinæ Ecclesiasticæ sedulo incumbebat. Et ea quidem in reflorebat cum maxime: insidias vero quæ ipsi struebantur, penitus contemnebat. Cæterum posteaquam palam factum est, Theophilum id agere, ut Joannem Episcopatu exueret, tum quicunque infenso adversus Joannem animo erant, ad concinnandas in eum calumnias excitantur. Ac multi, tum ex Clero, tum ex proceribus qui in palatio plurimum poterant, opportunum sibi tempus oblatum rati quo se de Joanne ulciscerentur, maximam Synodum Constantinopoli fieri procurarunt, Episcopis partim per literas partim per internuntios accitis.

ἤνεαδ' θεόφιλον τοίνυν τὸν ἐπ' εὐλαβείᾳ
 ἀειδόντων Ἰηφάνιον συναρπάσας, ἡ γὰρ
 ἀρετῆν αὐτῶν τὸν σκοπὸν, θάρρυν δὲ αὐτῶν
 συνήγαγε πολλὰς τῶν Ἰησκοπῶν καὶ ἀπο-
 κλησίων τῶν Ἰηφάνιου καὶ τῶν ὀλιγῶν ἐκ-
 κλησίων, τὰς ἀπὸ διακοσίων καὶ ἀεὶ πρὸς τὴν
 λαοδότησάν τε, διαβολὴν ἐποιεῖτο· ἐπι-
 κλησίων ἔχων τὸν σκοπὸν, ἀλλὰ οὐ
 ἀεὶ διόσκορον ἀπεύδων ἀμύνησιν ἰακωβί-
 ῶν μικρὰ φρονήσας τῶν μνησθέντων αὐ-
 τῶν τε Ἰηφάνιου καὶ αὐτῶν θεοφίλου, τὴν
 δασκαλία τῶν ἐκκλησιῶν ἀποστρέφεται
 καὶ ἠνθιμῶν κατ' αὐτῶν· τὴν καὶ αὐτῶν
 νομιμῆς σιδωείας, ἕδ' ἐνα λόγον ἐπιβέβη-
 δε θεόφιλον καταθανὸς ἐγγύετο τοῖς πε-
 λοῖς ἀπεδάξων καθελὲν τῆς Ἰησκοπίας τῆ
 Ἰωάννου, τότε δὲ οἱ ἀπεχθῆς ἀπὸ ἰω-
 νῆν ἔχοντες, ἀπὸ τὴν καὶ αὐτῶν σιδωείας
 ἀνεκινεῖτο· καὶ πολλοὶ μὲν ἔκληρος, πολλοὶ
 τῶν ἐν τέλει καὶ τὰ βασιλεία μεγιστονο-
 τες, καὶ ἐν εὐρηκέναι λογισμοῖς καθ' ἡ
 ἀνῆν ἀμύνησιν, μεγιστὴν ἐν τῇ κωνσταν-
 τίνῃ πόλει συνόδον ἤνεαδ' ἀπαρτεσκεύαζον, τὴν
 μὲν δι' Ἰησολῶν, τῆτο ἡ καὶ ἀγράφασι
 C πεμπόμοροι

CAP. XI.

De Severiano & Antiocho Syris, & quomodo quibusque de causis a Joanne dissenferint.

Κεφ. ια΄.

Περὶ σιθεριανῆς καὶ ἀντιόχου τῆς σύρου, ὅπως ἰωάννης ἐπέ-
 σκευάσθη τὴν αὐτῆς.

ODium porro adversus Joannem vehementer auxit alia quædam hujusmodi causa. Duo Episcopi natione Syri eodem tempore florebant, Severianus & Antiochus: quorum ille Ecclesiæ Gabalorum, quæ urbs est Syria: hic Ecclesiæ Ptolemaidis, quæ in Phœnicæ sita est, curam gerebat. Et ambo quidem eloquentiæ causâ celeberrimi habebantur. Severianus vero, licet admodum eruditus videretur, Græca tamen minus distincte pronuntiabat: Sed dum Græce loqueretur, Syrum nescio quid in ejus voce resonabat. Et Antiochus quidem cum prior Ptolemaide venisset Constantinopolim, & in Ecclesiis urbis regie summa cum diligentia aliquandiu docuisset, eaque ex re magnam vim pecuniæ collegisset, ad Ecclesiam suam redierat. Postea vero

Hἤνεαδ' ἡ τὸ καὶ ἰωάννης μίση, καὶ τὴν
 Ἰησκοπίας τοίνυν δύο Ἰησκο-
 ποι καὶ αὐτὸν ἠνθῆσαν, σύροσι ὅτιες τὸ
 σιθεριανῶς καὶ ἀντιόχου· σιθεριανῶς μὲν
 γαβῶν, πόλις ἡ αὐτῆς τῆς συρίας ἀντιόχου
 πτολεμαίδος· τὸν φοινίκην ἐκκλησίαν ἀπο-
 στήκει ἀμφοῖν μὲν ἐν διὰ λόγων ἠνθῆσαν
 ἤνεαδ' σιθεριανῶς ἡ δοκῶν πεπαιδευ-
 πάντων τῆς φωνῆς τὴν ἑλληνικὴν ἔξετασαν γὰρ
 σάν ἀλλὰ καὶ ἑλληνισί φθεγγόμενοι· σιθε-
 τὴν φοινίκην ἀντιόχου μὲν ἐν πρότερον ἐπὶ τῆ
 λεμαίδος ἐπικωνσταντινουπόλεως ἐλθὼν καὶ
 ἐκκλησίαν ἐπὶ χρόνον πᾶσι ἀποποιήσας
 δάξας, ἐ πολλὰ ἐν τέτοις χρόνοις
 μδο, ἐπὶ τὴν αὐτῆς ἀνέδραμε σιθεριανῶς